

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

GLAVA VOJNE MUTE

(vojne Muteta - a Muta je mjesto koje je dio) od zemlje Sirije.

PRIČAO NAM JE Ahmed, pričao nam je Ibnu Vehb od Amra, od Ibnu Ebu Hilala, rekao je: A izvijestio me je Nafi' da je Ibnu Umer izvijestio njega da je on stao (zastavio se) nad Džaferom tada, a on je ubijen. Pa sam nabrojao u njega pedeset (ozljeda) između uboda (koplja) i udarca (sablje, mača). Nije od njih (od tih rana nijedna) stvar u njegovoj zadnjici. Misli (na to da nije nijedna od tih rana bila) u njegovim leđima.

(A to znači da nije dobio u toj borbi nijedne rane bježeći nego samo boreći se idući naprijed prema neprijatelju, jer da je bježao, imao bi rane i po leđima.)

Izvijestio nas je Ahmed, sin Ebu Bekra, pričao nam je Mugirete, sin Abdur-Rahmana, od Abdullaha, sina Sada, od Nafi-a, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Učinio je (Postavio je) zapovjednikom poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u vojni Mute Zejda, sina Hariseta. Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ako se je ubio (tj. Ako bude ubijen, ako pogine) Zejd, pa Džafer (je zapovjednik), a ako se ubio (ako pogine i) Džafer, pa Abdullah, sin Revahata (je zapovjednik)." Rekao je Abdullah (sin Umerov): Bio sam u (među) njima u toj vojni. Pa smo tražili Džafera, sina Ebu Taliba, pa smo našli njega u (tim) ubijenima, i našli smo (ono) što je (bilo) u njegovome tijelu devedeset i nekoliko (rana) od uboda (kopljem) i ustrjeljenja (strjelicama).

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Vakida, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Ejuba, od Humejda, sina Hilala, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, objavio smrt (oglasio smrt) Zejda, i Džafera i Ibnu Revahata (izvjesnim) ljudima prije (nego što je bio slučaj) da dođe njima njihova vijest (tj. vijest o njihovoj pogibiji), pa je rekao:

"Uzeo je (muslimansku) zastavu Zejd, pa se je pogodio (pa je pogoden, tj. poginuo je). Zatim je uzeo Džafer, pa se pogodio (pa je pogoden i poginuo je). Zatim je uzeo sin Revahata, pa se pogodio (i on je pogoden i poginuo je)." I njegova (Muhamedova a.s.) dva oka suze (liju suze njih dva - dva oka), dok je uzeo (tu) zastavu (jedan) mač od mačeva Allaha, dok je (tj. te je) osvojio Allah na njih (tj. njima; ili: dok je najzad dao pobjedu Allah muslimanima nad njima - nad neprijateljima muslimana u toj vojni).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Abdul-Vehhab, rekao je: čuo sam Jahja-a, sina Seida, rekao je: izvijestila me je Amreta, rekla je: čula sam Aišu, bio zadovoljan Allah od nje, (da ona) govori:

Pošto (tj. Kada) je došlo ubijanje (tj. vijest o ubijanju, pogibiji Zejda), sina Hariseta (sina Harisetovoga), i Džafera, sina Ebu Talibovoga, i Abdullaha, sina Revahata (Revahatovoga), bio zadovoljan Allah od njih (s njima), sjeo je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pozna se u (tj. na) njemu žalost (njegova). Rekla je Aiša: A ja se nadvirujem

(ja provirujem, virim) od pukotine (njegovih) vrata - misli (ona na pukotinu, zvirku koja je nastala) od rascijepljenja vrata (njegovih). Pa je došao njemu (jedan) čovjek, pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista žene Džafera." Rekao je: I spomenuo je njihovo plakanje (plač). Pa je zapovjedio njemu da zabrani njima (da plaču one). Rekao je: Pa je otišao (taj) čovjek. Zatim je došao (ponovo), pa je rekao: "Već sam zabranjivao njima." I spomenuo je da ono nisu se pokorile njemu (one). Rekao je: Pa je zapovjedio njemu takođe (tj. opet). Pa je otišao. Zatim je došao, pa je rekao: "Tako mi Allaha zaista već su (one) nadvladale nas." Pa je tvrdila (Aiša) da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Pa sipaj (naspj) u njihova usta od praha (prašine sa tla zemlje)." Rekla je Aiša: Pa sam rekla (onome čovjeku): "Uprašio (ili: Prilijepio za prašinu tla zemlje) Allah tvoj nos! Pa tako mi Allaha nisi ti (u mogućnosti da) činiš (da učiniš ono što ti se naređuje, tj. Ne možeš da spriječiš plač), a nisi ostavio (na miru i nisi poštedio) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, od umora (njegovoga umaranja, od njegove potištenosti)."

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Ebu Bekra, pričao nam je Umer, sin Alije, od Ismaila, sina Ebu Halida, od Amira, rekao je:

Bio je (Bio bi) Ibnu Umer - kada je pozdravljao sina Džaferovoga - rekao: "Pozdrav tebi, o sine dvokrilatoga (o sine onoga koji je vlasnik dvaju krila, koji ima dva krila)!"

PRIČAO NAM JE Ibrahim, pričao nam je Sufjan od Ismaila, od Kajsa, sina Ebu Hazima, rekao je: čuo sam Halida, sina Velida (Velidovoga), (da) govori:

Zaista već se je presjeklo (prekinulo, slomilo) u mojoj ruci (na) dan Mute devet sabalja (mačeva), pa nije ostala u mojoj ruci (nikakva druga) osim šironjka (tj. široka sablja) jemenska.

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Jahja od Ismaila, rekao je: pričao mi je Kajs, rekao je: čuo sam Halida, sina Velida (da on) govori:

Zaista već se je stucalo (smrvilo, tj. slomilo) u mojoj ruci (na) dan Mute devet sabalja (mačeva), a (ili: i) strpila se (tj. izdržala je, nije se slomila) u mojoj ruci (jedna) šironjka (široka sablja) moja jemenska.

PRIČAO MI JE 'Imran, sin Mejsere, pričao nam je Muhamed, sin Fudajla, od Husajna, od Amira, od Numana, sina Bešira, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Onesvijestio se je (pao je u besvjesno stanje prilikom jedne svoje bolesti prije vojne na Muti) Abdullah, sin Revahata, pa je počela njegova sestra Amra (Amreta da) plače (uz naricanje): "Kuku gospodina (gospodara)!" (To jest: "Kuku meni za njim koji je gospodin, ili gospodar svoga plemena, koji se izdiže iznad drugih kao brdo!"). Kuku tako! Kuku tako!" Broji (Nabraja ona tako još neke riječi) nad njim. Pa je rekao kada se osvijestio (kada je došao k svijesti):

"Nisi rekla (ti nijednu) stvar (pa da je bilo drukčije) osim (tako da) se reklo meni: "Je si li ti takođe (takav, tj. reklo mi se je sa prijekom: Da li si ti takav)?"

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je 'Abser od Husajna, od Šabije, od Numana, sina Bešira, rekao je:

Onesvijestio se je Abdullah, sin Revahata, sa ovim (tj. na ovaj način kako je već navedeno šta je govorila njegova sestra, i šta je on njoj odgovorio i rekao kada je došao svijesti). Pa pošto je (Pa kada je umro, tj. Kada je poginuo na Muti), nije plakala na (nad) njim (tj. za njim, zbog njegove pogibije).

GLAVA

slanja (tj. odašiljanja od strane) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (u borbu) Usameta, sina Zejda, ka Hurekatima (jednoj grupi plemena, bratstava koja su ogranci) od (velikoga plemena) Džuhejneta.

(Veli se da je to pleme Hurekat nazvano tako po svome jednome pretku koji je spaljivao pobijeđene neprijatelje pošto bi ih pobio. Hurekatu - plural Hurekatun u arapskom jeziku znači onaj koji mnogo spaljuje.)

PRIČAO MI JE Amr, sin Muhameda, pričao nam je Hušejm, izvijestio nas je Husajn, izvijestio nas je Ebu Zabjan, rekao je: čuo sam Usameta, sina Zejda, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori:

Poslao je nas poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, ka Hurekatu, pa smo jutrom došli (tome) narodu, pa smo porazili njih. I priključio sam se ja i (jedan) čovjek od Pomagača (jednome) čovjeku od njih (tj. stigli smo ga, uhvatili smo ga). Pa pošto smo poklopili (tj. opkolili) njega, rekao je:

"Nema božanstva osim Allah (osim Allaha)." Pa se odstranio (odustao je od njega odmah taj) Pomagač (tj. nije mu htio ništa, jer ga je smatrao odmah muslimanom čim je to izrekao). Pa sam udario njega sa mojim (svojim) kopljem, čak sam ubio njega (čak sam ga i ubio jer sam smatrao da je on tu rečenicu izrekao, koja je simbol vjere Islama, samo da nas obmane, obmani, prevari, a ne da postane iskreni musliman). Pa pošto smo došli (nazad u Medinu), doprlo je (to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"O Usamete! Zar si ubio njega poslije (onoga časa) što je (kad je) rekao: "Nema božanstva osim Allah." (zar si to učinio)?" Rekao sam: "Bio je zaštićivač (sebe s time, tj. Bio je on htio da sebi nađe utočišta i zaštite s time, dakle: Htio se je time zaštititi i spasiti)." Pa nije prestao (da) ponavlja nju (tu svoju prijekornu riječ, rečenicu Muhamed a.s. meni), čak sam zaželio da ja nisam bio primio Islam prije toga dana.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Hatim od Jezida, sina Ebu Ubejda, rekao je: čuo sam Selemeta, sina Ekve-a, (da) govori:

Ratovao (Vojevao) sam (u društvu) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, sedam vojni, a izašao sam u (onome) što pošalje (bez sebe, bez svoga učešća) od slanja (tj. od vojski u vojne pohode) devet vojni: jedanput je na (nad) nama (zapovjednik) Ebu Bekr, a jedanput je na (nad) nama (zapovjednik) Usamete. A rekao je Umer, sin Hafsa sina Gijasa: Pričao nam je moj otac od Jezida, sina Ebu Ubejda, rekao je: čuo sam Selemeta (da) govori:

Ratovao (Vojevao) sam sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, (u društvu sa njim) sedam vojni, a izašao sam u (onome) što pošalje (on) od slanja (odašiljanja, tj. od vojske) devet vojni: jedanput je na (nad) nama Ebu Bekr (kao zapovjednik), a jedanput Usamete.

PRIČAO NAM JE Ebu Asim Dahhak, sin Mahleda, pričao nam je Jezid, sin Ebu Ubejda, od Selemeta, sina Ekve-a, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Ratovao (Vojevao) sam (u društvu) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, devet vojni, ratovao (vojevao) sam (u društvu) sa sinom Hariseta, učinio je namjesnikom njega na (nad) nama.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Abdullaha, pričao nam je Hammad, sin Mes'adeta, od Jezida, sina Ebu Ubejda, od Selemeta, sina Ekve-a, rekao je:

Ratovao (Vojevao) sam sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, sedam vojni. Pa je spomenuo Hajber, i Hudejbiju, i dan Hunejna i dan Kareda. Rekao je Jezid: A zaboravio sam njihov ostatak (tj. ostale, preostale borbe u kojima je učestvovao).